

STSJ de Catalunya 598/2009, de 10 de juliol, recurs 402/2006

Serveis prestats en la pròpia administració: possibilitats en la selecció del personal interí (accés al text de la sentència)

Aquesta sentència es pronuncia sobre la selecció de personal auxiliar administratiu interí de l'Institut Català de la Salut.

En la convocatòria es valoren "els serveis prestats en la categoria d'auxiliar administratiu de la funció administrativa en les institucions sanitàries gestionades per les entitats gestores de la Seguretat Social".

Per tant, d'una banda els serveis s'han d'haver prestat com a personal estatutari (no com a personal funcionari o laboral ordinari, sinó com a personal subjecte a l'Estatut de personal no sanitari al servei de les institucions sanitàries de la Seguretat Social); i de l'altra, només es valora l'experiència en les institucions sanitàries gestionades per les entitats gestores de la Seguretat Social, i en cap altre òrgan de l'Administració pública convocant.

Tanmateix, el TSJ considera correcta l'actuació de l'Administració, perquè:

- L'Administració disposa d'un marge de discrecionalitat per a fixar els criteris que considera més convenients. En aquest cas, està procurant la **incorporació de personal plenament disponible i ja adaptat al medi, obeint als principis d'eficàcia i eficiència en la gestió de les institucions sanitàries** i a la necessitat de donar resposta a les dificultats diàries, cosa que haurà de **repercutir positivament en la qualitat del servei públic**.
- **Les exigències dels principis constitucionals d'igualtat, mèrit i capacitat no es poden projectar amb el mateix nivell d'intensitat en la selecció del personal interí**, menys rigorosa, ja que amb ella es tracta de cobrir necessitats sobrevingudes i peremptòries, no susceptibles de planificació; i encara més quan això es dona en l'àmbit de l'Administració sanitària, on l'atenció a la salut dels ciutadans reclama uns mecanismes de substitució de personal singularment àgils.
- La convocatòria és objectiva, lliure i oberta, i les persones que han superat els exercicis han acreditat un nivell d'aptitud professional suficient.
- El problema de la igualtat no sorgeix amb la valoració dels serveis prestats, sinó per la rellevància quantitativa que les bases hagin donat a aquest concret mèrit en relació amb la resta de mèrits o a les proves d'oposició. **Des de la perspectiva de la igualtat, un cop identificada la finalitat que es persegueix amb la norma diferenciadora, s'ha de valorar la proporcionalitat existent entre dita finalitat i el mitjà de diferenciació utilitzat.**